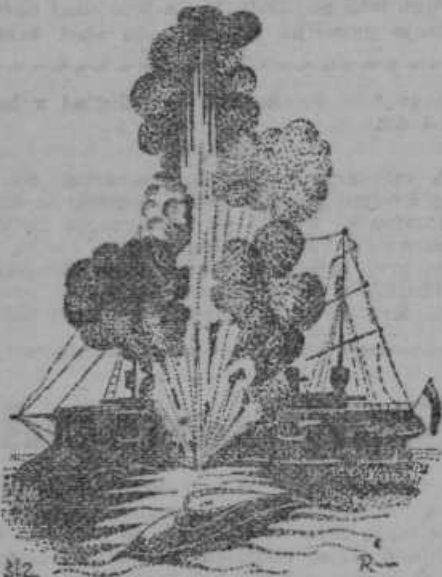

Junaki podmornja

(Nadaljevanje)

Ko se je podmornica skušala odstraniti od oklopnice, je namah strašansko počilo. Velikanski plamen se je dvignil do neba, a z njim

steber vode. Posadka oklopnice je onemela. Kaj bo zdaj? Ali se bo potopila? Ali bodo vsi utonili? Ne! Oklopnica je mirno plavala, kot bi ne doživela tako razburjivega trenutka. Mina ni imela zaželjenega učinka. Mornarji podmornice so res bili bliskovito opravili svoje nalogo. Ko je eksplodirala mina, so vsi skočili v morje, ker so mislili, da se bo poleg sovražnikove oklopnice potopila tudi

podmornica. Med plavanjem pa so videli, da se ni zgodilo podmornici kakor tudi ne oklopnici prav nič žalega. Zato so se vsi takoj vrnili na podmornico in izrabili zmedo sovražnika ter se srečno umaknili in se vrnili v domačo luko.

To je bil prvi, akoprav ponesrečen napad podmornice na sovražnikovo oklopnico. Splošni vtis tega prvega podviga podmornice je bil zelo dober, zato so južne pokrajine Združenih držav Amerike sklenile, da bodo iznajdbo čimprej izpopolnile.

Dva inženirja, Clintop in Howgate, sta napravila načrte za novo podmornico. Gradili so jo v ladjedelnici pristanišča New Orleans. Tik pred dogotovitvijo pa je mesto padlo v roke sovražniku. Pred umikom so morali zato podmornico razstreliti in uničiti, da bi ne prišla v sovražnikove roke.

V drugi ladjedelnici so zato začeli graditi novo podmornico. Srečno je splavala v morje. Nanjo so polagali velike nade. Vendar se je potopila že pri prvi poskusni vožnji. Posadka se je vsa rešila.

Zgradili so v tretjič novo podmornico, ki je bila 18 m dolga. H krmilu so postavili častnika, gibala se je pa potom ročnega pogona. Osem mornarjev je moralo vrteti os, ki je

imela na koncu pritrjen gonilni vijak. Podmornico torej niso gnali stroji, pač pa človeške mišice. Oborožili so jo z minami, kajti te-

daj še niso poznali torpednih izstrelkov, s katerimi so danes podmornice oborožene. Podmornica je tedaj imela to nalogo, da se je tajno približala sovražni ladji, ji pritrčila ob boku mine, ki bi morala sovražnika pognati v zrak.

Začela se je prva vožnja podmornice. Poročnik Payne je prevzel poveljstvo. Ko je posadka stopila v notranjost podmornice, je privozil mimo ogromen parnik, ki je dvignil velike valove. Valovi so se zaleteli v podmornico in jo napolnili z vodo. Podmornica se je potopila kot bi bila iz samega svinca. Poročnik Payne se je komaj rešil, ostala posadka pa je našla smrt v podmornici.

Trajalo je nekoliko dni, preden so dvignili podmornico z morskega dna. Ko so očistili podmornico utopljenec, je poročnik Payne ponovno prostovoljno prevzel poveljstvo nad podmornico. Prav tako se je javilo tudi prostovoljno osem mož za službo na podmornici. Čim je zatem izplavala iz luke, se je potopila. Šest ljudi je utonilo, trije so se rešili, med temi tudi poročnik Payne.

Mnogo truda je zahteval ponoven dvig podmornice. Vendar čez teden dni je podmornica že plavala po morsk gladini. Sedaj je prevzel poveljstvo nad njo inženir Aunley. S podmornico so sedaj poizkusili srečo na reki Cooper. Ko je inženir Aunley bil prepričan, da je podmornica v redu, je vzel ponovno v službo osem prostovoljcev. Podmornica se je brez pogrške pogreznila. Ko se je pa hotela dvigniti na površino, ni šlo. In zopet je vsa posadka devetih mož našla svoj hladen grob v podmornici.

Tako vidimo, da je praktična uporaba podmornice zahtevala mnogo, mnogo človeških žrtv. Vredno je, da se spomnimo teh junakov podmornja, ki so za napredek tehnike žrtvovali svoja dragocena življenja.

Poklicni ameriški pomorščaki so se ustrašili teh zaporednih podmorničkih nesreč. Marsikateri srčen mornar, ki se je javil v podmornično službo, je našel v njej svoj hladen grob. Misli se je že, da bo ideja o podmorski vojni dokončno propadla, ko se je javil neki konjeniški poročnik, Dixon po imenu, da bi prevzel službo in vodstvo na podmornici. In zopet se je javila prostovoljno kopicica pomorščakov. Ni jih bilo strah, dasi so vedeli, kako nesrečno so končali vsi podmornični poskusi sigurne plovbe in potapljanja.

(Konec prihodnjt)

SMEJTE SE!

Nečak: »Teta, jaz sem vesel, da nisem bogat.«
Teta: »Zakaj pa?«
Nečak: »Ker to mora biti zelo drago.«

Gospodinja: »Ali vam nisem rekla, da morate paziti, kdaj bo juha vrela?«
Služkinja: »Saj sem storila to: juha je začela vreti ob dvanajstih in petdeset minut.«

Novi železniški čuvaj: »Fant, oženi kravo od proge! Vlak prihaja!«

Pastir: »Krava bo že pazila nasel Vsak dan se da počohati od tovornega vlaka...«

Fantek: »Tetka, zakaj pa mažeš puder na obraz?«

Tetka: »Zato, da bi bila lepa.«

Fantek: »Ali brez pudra nisi lepa?«

Profesor: »Kako pa se imenuješ, deklica?«

Deklica: »Marija Koprivnik, očka.«

Učitelj: »V kateri bitki je bil Aleksander Veliki ubit?«

Učenec: »Mislim, da v svoji zadnji bitki.«

Vzgojiteljica: »Kaj bo rekel očka, ko bo zvedel, da si odlomila vejo z breskve?«

Mala Jožica: »Gotovo bo rekel, da so breskve bolj slabo napravljene kot pred vojno.«

Očka, povej, zakaj ima žirafa tako dolg vrat?«
Ker je glava tako daleč od trupa.«

Nemirna vest

Prvi vlomilec: »Sinoči pa se naju je držala smola!«

Drugi vlomilec: »Kaj smola, ampak trgovca preganja nemirna vest!«

Prvi vlomilec: »Iz česa to splepaš?«

Drugi vlomilec: »Ker ne more ponoči spati.«

UGANITE!

Tone in Ivan sta štela svoj denar. Tone je rekel: »Daj mi dinar, pa bova imela enako število denarja!« — »Ne,« je odvrnil Ivan, »daj ti meni štiri denarje, potem bom imel dvakrat toliko denarja ko tle — Koliko denarja je imel vsak izmed teh dveh dečkov?«

(Tone štirašt, Ivan pa šeststšt dinarjev.)

Sin pravi: »Moj oče in jaz imava skupaj 54 let; moj oče in ded skupaj 109 let; moj ded in jaz skupaj 85 let.« Koliko je vsak star?

(Sin 15 let, oče 29 let, ded 70 let.)

Večkrat se zmočil a nikoli se ne more oprati.

(Čero pri pisarju.)

POIŠČITE!

Na sliki je pet napak. — Poiščite jih!